

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/106/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011354
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121011354.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného F. K., narodeného XX. októbra XXXX na hlavnom pojednávaní konanom 17. marca 2022 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. K., narodený XX. októbra XXXX v C. nad C., trvale bydliskom N. XXX,

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26P 120/2018 zo dňa 30.11.2018, právoplatného a vykonateľného dňa 24.01.2019, vyplýva povinnosť platiť na výživu deťom mal. N. S, nar. XX.XX.XXXX sumou 150,- € mesačne a mal. D. S., nar. XX.XX.XXXX sumou 130,- € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. Z. K., trvale bytom N. č. XXXX/X, R., túto svoju zákonnú povinnosť si neplnil vôbec v období od mesiaca február 2020 až doposiaľ (vrátane výživného za mesiac apríl 2022, ktoré bolo splatné 15.03.2022), čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v sume 7.560,- €, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 140/2019 zo dňa 20.11.2019, právoplatným 28.01.2020 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy a v sledovanom období bol nezamestnaný, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce sociálnych vecí a rodiny, ani ako žiadateľ štátnej sociálnej dávky,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a čin spáchal aj závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona na trest odňatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín („prokurátor“) podal na Okresný súd Trenčín („súd“) 09.11.2021 na obžalovaného obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26P 120/2018 zo dňa 30.11.2018, právoplatného a vykonateľného dňa 24.01.2019, vyplýva povinnosť platiť na výživu deťom mal. N. S, nar. XX.XX.XXXX sumou 150,- € mesačne a mal. D. S., nar. XX.XX.XXXX sumou 130,- € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. Z. K., trvale bytom N. č. XXXX/X, R., pričom si svoju zákonnú povinnosť neplnil vôbec v období od mesiaca február 2020 až doposiaľ (október 2021), čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v sume 5.600,- €, pričom obvinený bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 140/2019 zo dňa 20.11.2019, právoplatným 28.01.2020, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy a v sledovanom období bol nezamestnaný, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce sociálnych vecí a rodiny, ani ako žiadateľ štátnej sociálnej dávky.

Súd vo veci podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydal 10.11.2021 trestný rozkaz 1T 106/2021, ktorým obžalovaného uznal vinným zo spáchania stíhaného skutku a uložil mu trest odňatia slobody 12 dvanásť mesiacov nepodmienečne (s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák.), na ktorého výkon obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Trestný rozkaz sa obžalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, pričom na adrese, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností, bol neznámy a na adrese, ktorá prichádzala do úvahy ako ďalšia adresa jeho pobytu, si zásielku neprevzal v odbernej lehote a zároveň ani vykonanou pátracou činnosťou Policajného zboru Slovenskej republiky, ktorý v tomto smere súdu poskytol súčinnosť, sa obžalovaného nepodarilo lokalizovať, súd aplikujúc § 73 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. vo veci vydal príkaz na zatknutie obžalovaného.

Na podklade vydaného príkazu na zatknutie bol obžalovaný zatknutý 10.02.2022 a následne v príslušnej lehote predvedený pred súd. Na jeho výsluchu 11.02.2022 uviedol, že pokiaľ ide o zásielky, ktoré mu boli doručované, tieto neprevzal z dôvodu, že sa nezdržoval na adrese, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností N. XXX. V tom čase sa zdržiaval v Trenčíne v Kostolnej-Záriečí a tiež Pred Poľom, vedľa hospicu, kde býval v podnájme. V čase výsluchu sa opätovne zdržiaval na adrese N. XXX. Jeho zatknutie prebehlo tak, že mu zavolali policajti, že sú na N.. On im povedal, že je v Trenčianskej Teplej a ide na pohovor. Spýtali sa ho, či sa môžu stretnúť, na čo si dohodli stretnutie pred ZŤS Dubnica nad Váhom o 10:30 hod.. Dopredu mu povedali, že je na neho vydaný zatykač a napriek tomu za nimi išiel. Po tom, ako obžalovanému bol do vlastných rúk doručený v konaní vydaný trestný rozkaz spolu s obžalobou a príslušným poučením v listinnej podobe, obžalovaný proti v konaní vydanému trestnému rozkazu podal odpor s odôvodnením, že výživné v sume uvedenej v trestnom rozkaze vrátane výživného, ktoré bude splatné do dňa rozhodnutia súdu, chce uhradiť. Na to súd poučil obžalovaného o zániku trestnosti stíhaného skutku podľa § 86 ods. 1 Tr. zák., určil termín hlavného pojednávania na 17.03.2022, ktorý vzal obžalovaný na vedomie s tým, že písomne volaný už nebude a obžalovaného tiež poučil o následkoch jeho prípadného nedostavenia sa na hlavné pojednávanie v tom smere, že v prípade, že svoju neprítomnosť neospravedlní závažnými dôvodmi, budú splnené procesné podmienky na to, aby bolo možné hlavné pojednávanie vykonať v neprítomnosti obžalovaného.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie určené na 17.03.2022 nedostavil a svoju neprítomnosť nijakým spôsobom neospravedlnil. Hlavné pojednávanie súd preto aplikujúc § 255 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 252 ods. 2 Tr. por. vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže boli splnené podmienky takého postupu (§ 252 ods. 2 Tr. por.). Po preskúmaní spisu a vyhodnotení vyššie popísaného prístupu obžalovaného k jeho trestnej veci súd totiž dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní a zároveň obžaloba bola obžalovanému riadne doručená (obžalobu osobne prevzal pri výsluchu 11.02.2022), obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný (predvolanie vzal na vedomie na výsluchu 11.02.2022), boli zachované všetky práva obžalovaného podľa § 252 ods. 2 písm. b) Tr. por. a obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený (poučenie na výsluchu 11.02.2012).

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania (postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por.), výsluchom svedkyne P. K., ako aj čítaním listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich (všetko postupom podľa § 269 Tr. por.), konkrétne trestného rozkazu (č. I. 8), rozsudku (č. I. 10), správ Sociálnej poisťovne a Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny („ÚPSVaR“; č. I. 42 - 44), správ (č. I. 45 - 50), odpisu z registra trestov (č. I. 106) a výpisu z evidencie priestupkov (č. I. 107).

Obžalovaný vypovedal, že v minulosti bol päťkrát liečený na psychiatrii, pracuje ako stavebný robotník, ale len brigádnicke, oficiálne je nezamestnaný. Alkohol požíva občasne, niekedy ale aj častejšie. Vie o jeho vyživovacej povinnosti v sume spolu 280,- € mesačne na obe deti, no túto nie je schopný plniť. Má zdravotné problémy, ťažko sa mu hľadá zamestnanie. Aj teraz, keď pracuje príležitostne na brigádach, tak tam vydrží vždy len chvíľu a to, čo zarobí, mu postačuje len na úhradu jeho vlastných výdavkov. Svoje deti má samozrejme rád, keď sú u jeho rodičov, tak sa snaží s nimi skontaktovať a vidieť ich, no nie vždy sa mu to podarí. V čase výsluchu sa zdržiava v Trenčíne, kde prespáva u bratancu na ul. E.. Už v minulosti zanedbával svoju vyživovaciu povinnosť, za čo bol odsúdený trestným rozkazom, čo ale bolo v čase po rozvode manželstva, už vtedy to s ním išlo dolu vodou, popíjal vo zvýšenej miere, hľadalo sa mu kvôli tomu ťažko stále zamestnanie. Po právoplatnosti trestného rozkazu zaplatil iba za jeden mesiac 280,- €, čo poslal bývalej manželke na účet. Inak nemal možnosť platiť ďalšie sumy výživného. Vzniknutá situácia ho mrzí, ľutuje ju, ale nedokáže vzhľadom na jeho osobné a majetkové pomery riadne splácať výživné. Po právoplatnosti trestného rozkazu navyše prišla pandémia a keďže dovtedy pracoval väčšinou ako brigádnik na stavbách, v priebehu pandémie sa jeho možnosti ohľadom nájdenia brigád značne sťažili. K možnosti uhradiť dlžnú sumu výživného naraz uviedol, že jeho priateľka si vybavovala úver, nevedel ale ako jej žiadosť dopadne, malo sa rozhodnúť do 19.10.2021. S rodičmi síce komunikuje, ale oni toľko isto nemajú k dispozícii a asi by mu takú sumu ani neposkytli. Z jeho príjmov nemá možnosť sumu splatiť, ani v splátkach. V prípade, ak by sa mu akýmkoľvek spôsobom podarilo sumu dlžného výživného zabezpečiť, úhradu vykoná bezodkladne prevodom na účet bývalej manželky a o tomto ju upovedomí. Tiež doplnil, že s deťmi komunikuje, keď majú sviatok alebo sú u starých rodičov, tak tam za nimi sem-tam zájde. Občasne si píše s H.I na sociálnej sieti, M. túto nemá, s tým si preto občas zavolajú. Svoje mesačné príjmy uviedol v sume 250,- € z príležitostných brigád na stavbách, výdavky má 110,- € mesačne, čo platí bratancovi za bývanie u neho, plus výdavky na stravu a sem-tam ošatenie.

Svedkyňa P. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala v zhode s jej výpoveďou z prípravného konania. Priblížila, že s obžalovaným ako jej bývalým manželom, majú dve maloleté deti, chlapca narodeného 28.04.2011 a dcéru narodenú 31.12.2008. Po rozvode boli obe deti zverené do jej osobnej starostlivosti s tým, že obžalovaný sa s nimi môže stykať kedykoľvek, no bohužiaľ túto možnosť nevyužíva, deti nijako nekontaktuje, nezaujíma sa o ne. Tiež potvrdila určenie vyživovacej povinnosti tak, ako sa uvádza v obžalobe. Obžalovaný už v minulosti túto povinnosť zanedbával, nakoľko dlhodobo neplatil žiadne výživné, riešila to podaním trestného oznámenia, v dôsledku čoho bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom. Obžalovaný si však napriek tomu vyživovaciu povinnosť znova neplnil, pričom ak právoplatnosť trestného rozkazu nastala v januári 2020, súvisle si neplnil vyživovaciu povinnosť po vydaní toho trestného rozkazu od februára 2020 s výnimkou úhrady jednej splátky za mesiac apríl 2020, kedy jej poslal sumu 280,- € na účet. Neprejavuje tiež záujem o deti, naposledy v priebehu leta 2021 napísal dcére, navrhol jej stretnutie, z ktorého napokon vzišlo, lebo sa jej viac neozval. Syn chodí pravidelne k svokrovcovi, pomáha starému otcovi s prácami vonku, učí sa pri ňom veci, ktoré by sa mal učiť od otca, no žiaľ to tak nie je. Svokrovci ho vozia na futbalové zápasy, keďže sa venuje futbalu, a ona ho v tejto záľube plne podporuje, kupuje mu všetku výbavu na futbal. So svokrovcami má napriek rozvodu s ich synom veľmi dobrý vzťah. Oni deťom skutočne vo veľa veciach nahrádzajú otca, deťom prispievajú na ich záľuby, dali im naposledy peniaze za vysvedčenie a plus im pravidelne dávajú peniaze, keď majú sviatok, a tiež na Vianoce. Nahrádzajú teda povinnosť ich syna, tento bohužiaľ nielenže neplatí výživné, ale o deti sa ani nezaujíma, napriek tomu, že to je aj jeho morálna povinnosť. Bola nútená nájsť si aj ďalšie zamestnanie, aby dokázala finančne utiahnuť vzniknutú situáciu, o náhradné výživné nežiadala. Jej mesačné výdavky špecifikovala asi v sume 700,- €, čo tvoria náklady na bývanie, oblečenie, stravu, paušály a pod., samozrejme vrátane výdavkov na deti a ich záľuby. Obžalovaný okrem spomenutej úhrady neuhradil na výživnom ani euro. Na základe neplnenia vyživovacej povinnosti však deti neboli vydané do nebezpečenstva hmotnej núdze, keďže si popri zamestnaní našla aj druhú prácu a finančne jej pomáhali jej rodičia, ale aj svokrovci.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 2T 140/2019 z 20.11.2019, právoplatným 28.01.2020, bol obžalovaný na skutkovom základe, že si v období od februára 2019 do novembra 2019 neplnil pravidelne totožnú výživovaciú povinnosť, aká je predmetom v tomto konaní podanej obžaloby, uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený a obžalovanému bola určená skúšobná doba 24 mesiacov. Súd obžalovanému zároveň pod hrozbou premeny trestu počas skúšobnej doby uhradiť dlh na výživnom 2.500,- €.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín 26P 120/2018 z 30.11.2018, právoplatným 24.01.2019, bolo rozvedené manželstvo obžalovaného a svedkyne IH. a bola schválená rodičovská dohoda medzi nimi, na základe ktorej boli maloleté deti rodičov zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia ich budú zastupovať a spravovať ich majetok, obžalovaný zaviazal počnúc právoplatnosťou rozsudku prispievať na výživu maloletej dcéry sumou 150,- € mesačne a maloletého syna sumou 130,- € mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred, a to k rukám svedkyne P. K..

Podľa správy Sociálnej poisťovne bol obžalovaný od februára 2020 (stíhané obdobie) vedený ako zamestnanec na dohodu o pracovnej činnosti od 13.05.2020 do 20.07.2020. Zároveň nepožiadaval o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok a ani dôchodku. Podľa správy ÚPSVaR Partizánske bol obžalovaný evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 09.07.2016 do 30.01.2017, pričom týmto dňom bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu s ÚPSVaR. Nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ani žiadnych iných dávok a príspevkov. Okresný úrad Bánovce nad Bebravou potvrdil, že obžalovaný nie je zapísaný v živnostenskom registri. Podľa správy Daňového úradu Trenčín obžalovaný za roky 2019 a 2020 nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby, pričom takú povinnosť ani nemá. Podľa správy ÚPSVaR Trenčín svedkyňa P. K. nepoberá náhradné výživné.

Z odpisu z registra trestov vyplýva odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 2T 140/2019 tak, ako je vyššie uvedené, pričom skúšobná doba plynula od 29.01.2020 do 29.01.2022. Vo výpise z evidencie priestupkov má obžalovaný evidované spáchanie celkom šiestich priestupkov jeden priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (05.04.2017 - prekročenie rýchlosti), jeden priestupok na úseku dráh (23.01.2022 - prechádzanie cez dráhu mimo určeného priestoru) a štyri priestupky proti verejnému poriadku (prevažne požívanie alkoholických nápojov na verejnosti)

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o objekt a subjekt skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák., súd len stručne uvádza, že objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane výživou/zaopatrením oprávnených osôb pred neplnením si zákonnej výživovacej/zaopatrovacej povinnosti zo strany výživou/zaopatrením povinných osôb. Subjekt (páchateľ) je pritom vymedzený špeciálne, a teda páchatelom tohto trestného činu môže byť osoba spĺňajúca predpoklady trestnej zodpovednosti (§ 22 a 23 Tr. zák.), u ktorej zároveň existuje zákonná výživovacia/zaopatrovacia povinnosť voči inej osobe (výživou/zaopatrením oprávnenej). Bolo v konaní vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že obžalovaný takou osobou je, a to vo vzťahu k jeho deťom uvedeným v obžalobe a vo výške a so splatnosťou rovnako tam uvedenej. Pokiaľ ide o naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák., i toto bolo v konaní vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností dokázané. V súvislosti s objektívnou stránkou daného prečinu súd prvotne poukazuje, že za účelom ustálenia doby, v ktorej bol obžalovaný povinný plniť jeho zákonnú výživovaciú povinnosť, je potrebné vychádzať z dikcie § 122 ods. 13 Tr. zák. a teda preskúmať plnenie zákonnej výživovacej povinnosti zo strany obžalovaného až do dňa vyhlásenia rozsudku. Preto súd skúmal obdobie od februára 2020 (ako sa obžalovanému obžalobou kládlo za vinu, keď podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín 26P 120/2018 už bolo splatné výživné aj za marec 2020) do 17.03.2022 (kedy podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín 26P 120/2018 už bolo splatné výživné za apríl 2022), čo je spolu 27 mesiacov. Pokiaľ ide o výšku zákonnej výživovacej povinnosti, na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín 26P 120/2018 bol obžalovaný

povinný prispievať na výživu detí sumou celkom 280,- € mesačne. Mal preto obžalovaný za obdobie 27 mesiacov zaplatiť k rukám svedkyne P. K. celkom sumu 7.560,- €. To, že obžalovaný si určenú zákonnú vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas, resp. úplne, vyplynulo tak z vyjadrenia obžalovaného v rámci jeho výsluchu v prípravnom konaní, ako aj v rámci jeho výsluchu po tom, ako bol predvedený pred súd v dôsledku realizácie príkazu na jeho zatknutie, ako aj výsluchu svedkyne Ing. K., ktorá potvrdila, že ku dňu konania hlavného pojednávania eviduje dlh na splatnom výživnom. V stíhanom období obžalovaný uhradil len sumu 280,- € v apríli 2020. K tejto úhrade súd doplnia, že podľa jednej z platných zásad civilného práva (v minulosti napr. § 73 Občianskeho zákonníka účinného do 31.12.1991, alebo § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka v účinnom znení) platí, že plnenie obžalovaného tak, ako je vyššie uvedené, treba postupne započítať na dlžné výživné, ktoré bolo splatné najskôr. Trestným rozkazom 2T 140/2019 bolo obžalovanému uložené zaplatiť dlh na výživnom v sume 2.500,- € pod hrozbou premeny trestu na nepodmienečný, a tak jeho úhradu 280,- €, ktorú potvrdila svedkyňa P. K., je potrebné započítať práve na dlh v sume 2.500,- € a nie na výživné splatné po februári 2020. Bez akýchkoľvek pochybností preto možno ustáliť, že obžalovaný si viac ako dva mesiace v období dvoch rokov svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť neplnil. Ďalej súd poukazuje, že mal bez akýchkoľvek pochybností preukázaný aj osobitný kvalifikačný pojem podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák., keď obžalovaný bol za trestný čin podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. v posledných dvadsiachtyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 2T 140/2019. Na rozdiel od podanej obžaloby však dospel aj k záveru o naplnení osobitného kvalifikačného pojmu podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., keď je zrejmé, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas od februára 2020 do rozhodnutia súdu, čo je viac ako 24 mesiacov, čo súd považoval za dlhší čas. Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal v nepriamom úmysle, tzn. vedel o existencii jeho vyživovacej povinnosti podľa obžaloby, ako aj o následkoch jej neplnenia si (už skôr bol za trestný čin podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. odsúdený vyššie uvedeným trestným rozkazom) a bol s tým uzročený, čo zas vyplynulo z jeho výsluchu.

Prihliadnuc na závery vyššie uvádzané bol obžalovaný súdom uznaný za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku rozsudku (došlo s odkazom na § 122 ods. 13 Tr. zák. k modifikácii skutku tak, aby tento zodpovedal tam uvedenej zákonnej dikcii), ktorým obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák..

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovaného zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keď sa ešte v prípravnom konaní a tiež v konaní pred súdom k stíhanému skutku priznal a tento oľutoval a podľa § 36 písm. n) Tr. zák., keď svojim priznaním napomáhal orgánom činným v trestnom konaní v ukončení prípravného konania. Žiadna prirážajúca okolnosť podľa § 37 Tr. zák. pritom postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného zistená nebola, keďže skoršie odsúdenie vyššie uvedeným trestným rozkazom podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. nemohlo predstavovať prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pretože je súčasne znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák.. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) súd preto vychádzal z pomeru poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností 2:0 v prospech poľahčujúcich okolností, čo za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. predstavuje zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v § 207 ods. 3 Tr. zák. (1 až 5 rokov) o jednu tretinu a teda obžalovanému mohol byť ukladaný trest odňatia slobody v sadzbe od 12 do 44 mesiacov. Obžalovaný (s odkazom na § 122 ods. 13 Tr. zák.) spáchal skutok podľa výroku tohto rozsudku od februára 2020 doposiaľ, teda v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, keď mu táto bola určená do 29.01.2022. Aplikujúc § 49 ods. 2 Tr. zák. teda obžalovanému musel byť uložený trest odňatia slobody nepodmienečný. Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku podľa výroku tohto rozsudku vo výkone trestu odňatia slobody; aplikujúc § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody teda obžalovaný musel byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prihliadnuc na všetky vyššie uvádzané skutočnosti ako aj vo výroku tohto rozsudku uvedené ust. Tr. zák., súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne, teda na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Takýto trest považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany

spoločnosti pred obžalovaným a výchovu obžalovaného k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a čin spáchal aj závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.